

مزامیر باب 69

سرود داوود

طلب کمک از خدا

1 خدایا، جانم به لبم رسیده است،
مرا نجات ده.

2 در گرداب مشکلات فرو رفته‌ام

و نزدیک است که از پای درآیم،

در آبهای عمیق غرق می‌شوم

و سیلاب به بالای سرم رسیده است.

3 از ناله خسته شده

و گلویم خشک شده است.

در انتظار کمک تو

چشمانم تار گردیده‌اند.

4 تعداد آنانی که بی‌جهت از من نفرت دارند

از موی سرم زیادتر است.

دشمنانم درباره‌ی من دروغ می‌گویند.

آنانی که قصد جان مرا دارند، قوی هستند.

مرا مجبور کردند آنچه را که ندزیده بودم، پس بدهم.

5 خدایا، گناهان من از تو پنهان نیستند

و تو از حماقت من آگاهی.

6 ای خداوند، خدای متعال مگذار

به خاطر من آنانی که بر تو توکل نموده‌اند، شرمنده شوند.

ای خدای اسرائیل، آنانی را که به تو امید دارند

به خاطر من خجل مساز.

7 من به خاطر تو رسوا

و شرمنده شده‌ام.

8 نزد فامیلم مانند یک غریبه

و نزد خانواده‌ام مانند بیگانه‌ها شده‌ام.

9 غیرتی که برای خانه‌ی تو دارم، آتشی در وجودم برافروخته.

دشمنان همچنان که به تو اهانت نمودند، به من نیز توهین کردند.

10 هنگامی که با روزه گرفتن، خود را فروتن نمودم،
مردم به من توهین کردند.

11 وقتی پلاس پوشیدم،
به من خندیدند.

12 زبانه زد مردم کوچه و بازار و شرابخواران گردیده ام
و برایم سرود می خوانند.

13 اَمّا من، ای خداوند، به درگاه تو دعا می کنم.

ای خدا، در وقت مناسب به من جواب بده،

به خاطر محبّت پایدار خود دعایم را مستجاب فرما
و به سبب وعده خود مرا نجات بده.

14 مرا از این گرداب مشکلات نجات بده

و از شر دشمنان، در پناه خود حفظ فرما.

15 مگذار در مشکلات غرق شوم

و در این گرفتاری ها نابود گردم

و سرانجام راهی گور شوم.

16 خداوند، محبّت پایدار تو چه نیکوست،

پس به خاطر رحمت عظیمت به من توجه نما.

17 روی خود را از بنده خود مپوشان،

اکنون که در سختی هستم مرا مستجاب نما.

18 بیا و تاوان آزادی مرا بپرداز

و مرا از دست دشمنانم نجات بده.

19 تو می دانی که چگونه رسوا شده ام

و مورد سرزنش و توهین قرار گرفته ام.

تو همه دشمنانم را می شناسی.

20 سرزنش های مردم، دلم را شکسته

و مأیوس شده ام.

به هر سو روی آوردم، دلسوزی نیافتم

و از کسی تسلی نیافتم.

21 هنگامی که گرسنه بودم زهر به من تعارف کردند؛

و وقتی تشنه بودم، سرکه به من دادند.

22 بگذار جشن آنها به ماتم

و امنیت آنان به تشویش مبدل گردد.

- 23 چشمانشان را کور
و کمرشان را سست گردان.
- 24 خشم خود را بر سر آنان بریز
و ایشان را با آتش غضبت بسوزان.
- 25 خانه‌های ایشان ویران شود
و کسی در چادرهای آنان ساکن نگردد.
- 26 زیرا آنها به کسانی آزار می‌رسانند که تو تنبیه نموده‌ای
و درباره آنها گفت‌وگو می‌کنند که تو مجازات نموده‌ای.
- 27 گناهانشان را در نظر بگیر
و راه نجات را بر آنان ببند.
- 28 نامشان را از دفتر زندگی محو کن
و آنان را جزء قوم خود مشمار.
- 29 اما من در رنج و عذابم،
ای خدا مرا نجات بده و سربلند گردان.
- 30 من با سرود، خدا را ستایش خواهم کرد؛
و با شکرگزاری عظمت او را بیان خواهم کرد.
- 31 خداوند این را بیشتر از
قربانی گاو و گوساله می‌پسندد.
- 32 وقتی مظلومان این را ببینند، خوشحال خواهند شد
و آنانی که خدا را پرستش می‌کنند، تشویق خواهند شد.
- 33 زیرا خداوند دعای نیازمندان را می‌شنود
و یاران اسیر خود را از یاد نمی‌برد.
- 34 ای آسمان و زمین، خدا را ستایش کنید.
دریاها و همه موجودات آن، او را ستایش کنید.
- 35 خدا اورشلیم را نجات خواهد داد
و شهرهای یهودا را دوباره آباد خواهد کرد.
قوم او آنها را تصرف نموده در آنها سکونت خواهد کرد.
- 36 نسل بندگان او وارث آن خواهند شد
و کسانی که او را دوست می‌دارند، در آن سکونت خواهند نمود.